



جهان انرژی

دانشکده مهندسی انرژی

تفسیر نموده:

سایدهای منازعه اوکراین بر بازار جهانی انرژی

نویسندگان این شماره:

حسن راعی و عباس ملکی

۳۰ دی ۱۴۰۲

BRENT Crude Oil (\$/b)		WTI Crude Oil (\$/b)	
12/01/2024 78.71	19/01/2024 79.03	12/01/2024 73.29	19/01/2024 74.15
<p>— Brent Crude</p>		<p>— WTI Crude</p>	
Henry Hub Natural Gas (\$/MMBtu)		Europe & Asia Natural Gas (\$/MMBtu)	
12/01/2024 3.16	19/01/2024 2.65	10/01/2024 9.82 11.30	17/01/2024 8.83 11.16
<p>— Natural Gas</p>		<p>— Dutch TTF Natural Gas — LNG Japan/Korea Marker</p>	

پویایی های بازار

قیمت های نفت خام در اولین روزهای سال ۲۰۲۴ همچنان افزایشی است. امروز قیمت هر بشکه نفت خام «برنت» در بازار لندن به ۷۸,۵۶ دلار رسید. اما قیمت های نفت خام و گاز طبیعی هر سه از هفته گذشته اندکی کمتر شده است. «آژانس بین المللی انرژی» معتقد است که عرضه به مقدار کافی در بازار وجود داشته و به این دلیل قیمت ها رشد نمی کنند.

ایالات متحده و متحدانش که از هفته گذشته سلسله حملاتی را علیه گروه انصارالله یمن آغاز کرده بودند، این هفته نیز آن را ادامه دادند. این حملات در پاسخ به فعالیت های یمن در دریای سرخ مبنی بر جلوگیری از عبور کشتی های مظنون به مالکیت و یا حمل بار برای اسرائیل و حالا ایالات متحده است. انگیزه یمنی ها در اینکار مقابله با کشتار فلسطینیان توسط رژیم صهیونیستی در نوار غزه است.

نفت خام «وست تگزاس اینترمدییت» امروز به قیمت ۷۳,۴۱ دلار به ازای هر بشکه در بازار کاشینگ به فروش رسید. این قیمت ۳ دلار به ازای هر بشکه بیشتر از قیمت نفت تگزاس در شروع سال میلادی جدید و یک درصد کمتر از هفته گذشته است. ذخایر استراتژیک و احتیاطی ایالات متحده به میزان کافی پر شده و قیمت فرآورده های نفتی و گازی در ایالات متحده با سیاستگذاری دولت «جو بایدن» در آستانه انتخابات ریاست جمهوری ارزان شده است.

بهای گاز طبیعی در هنری هاب در آمریکای شمالی به قیمت ۲,۵۲ دلار به ازای هر یک میلیون واحد حرارتی انگلیسی (بی تی یو) فروخته شد. بهای گاز طبیعی در روتردام هلند با کاهش قیمت به ۸,۸۳ دلار به ازای هر میلیون بی تی یو رسید. فراموش نکنیم که قیمت همین مقدار گاز طبیعی در روزهای ابتدایی جنگ روسیه علیه اوکراین ۷۰ دلار بود. در تفسیر هفته این شماره به این موضوع به صورت مفصل می پردازیم. بهای همین مقدار از گاز طبیعی مایع شده در ساحل کره و ژاپن از ۱۱,۵۰ دلار هر میلیون بی تی یو به ۱۱,۱۸ دلار سقوط کرد.

➤ **افزایش تقاضای پالایشگاه‌های چینی برای نفت خام:** پالایشگاه‌های چینی با مشاهده قیمت‌های نسبتاً پایین و پیش‌بینی تقاضای قوی‌تر در نیمه دوم سال ۲۰۲۴، در حال ثبت سفارش برای محموله‌های نفتی هستند که در مارس و آوریل تحویل داده می‌شوند. بهای معاملات نفت خام «برنت» با وجود رشد تنش‌ها در خاورمیانه، از دسامبر ۲۰۲۳ زیر ۸۰ دلار در هر بشکه مانده و خرید نفت را جذاب کرده است. از سوی دیگر، پکن سهمیه‌های جدیدی برای واردات نفت و صادرات سوخت برای پالایشگاه‌ها صادر کرده که به آن‌ها اجازه می‌دهد خرید نفت و فعالیت‌شان را افزایش دهند. با وجود اینکه پالایشگاه‌های آسیایی قصد دارند تعمیرات فصلی را برای سه ماهه دوم انجام دهند و در نتیجه تقاضای کمتری برای نفت دارند، تقاضای قوی چین برای نفت از نرخ اضافی قیمت معاملات نقدی نفت خاورمیانه حمایت کرده است. «ویکتور کاتونا» تحلیلگر شرکت کپلر گفت: «در آماده‌سازی برای تابستان، ذخیره‌سازی نفت در سه ماهه اول و سه ماهه دوم سال جاری میلادی انجام می‌شود. این اقدام برای پالایشگاه‌ها در سال گذشته، نتیجه فوق‌العاده‌ای داشت.» چین در سال میلادی گذشته، حجم بالایی نفت خریداری کرد تا ذخایر نفت بیش از ۱ میلیارد بشکه‌ای خود را پر کند. پالایشگاه‌ها از اواخر ژوئیه، برداشت از ذخایر را آغاز کردند و به چین کمک کردند افزایش قیمتی که تحت تأثیر محدودیت عرضه «اوپک پلاس» مشاهده کرد را پشت سر بگذارد. طبق داده‌های گردآوری شده توسط شرکت‌های «ورتکسا» و «کپلر»، پس از اینکه پالایشگاه‌های این کشور، پالایش نفت را در سه ماهه چهارم را افزایش دادند، ذخایر نفت چین در هفته گذشته، به ۹۳۳ تا ۹۵۱ میلیون بشکه کاهش یافت. داده‌های گمرک چین نشان می‌دهد که این کشور در سال گذشته میلادی میزان ذخایر نفت خام خود را به شدت افزایش داده و رکورد سالانه قبلی واردات را که در سال ۲۰۲۰ به دست آمده بود، شکسته است. براساس داده‌ها منتشر شده، واردات نفت چین در سال ۲۰۲۳ نسبت به سال قبل از آن ۱۱ درصد افزایش یافت و به ۱۱,۲۸ میلیون بشکه در روز رسید که از رکورد ۱۰,۸۱ میلیون بشکه در روز که در سال ۲۰۲۰ ثبت شده بود، فراتر رفته است. افزایش سفرهای داخلی به دنبال حذف قرنطینه‌های مرتبط با دوران همه‌گیری کووید-۱۹، واردات

نفت را در سال گذشته میلادی در بحبوحه رشد تقاضای سوخت افزایش داد. مصرف سوخت هواپیما و بنزین نیز در سال گذشته در چین بسیار بالا بود.

➤ **حفظ جایگاه نفت خام در سبد انرژی اولیه مصرفی جهان:** مصرف جهانی نفت و میعانات

گازی در سال میلادی گذشته، به بالاترین حد خود رسید و پیش‌بینی می‌شود در سال‌های ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ افزایش بیشتری پیدا کند، اما رشد مصرف، لزوماً به معنای آن نیست که قیمت‌ها برای تضمین تأمین تقاضا، باید افزایش پیدا کنند. طبق گزارش «اداره اطلاعات انرژی» ایالات متحده، مصرف جهانی در سال ۲۰۲۳ به‌طور متوسط ۱۰۱,۱ میلیون بشکه در روز بود و با اختلاف اندکی، از رکورد ۱۰۱ میلیون بشکه در روز مربوط به قبل از شیوع همه‌گیری کووید-۱۹ در سال ۲۰۱۹، عبور کرد. نهاد مذکور در نخستین ارزیابی خود برای سال میلادی جاری، پیش‌بینی کرد که میزان مصرف در سال ۲۰۲۴، به‌طور متوسط به ۱۰۲,۵ میلیون بشکه در روز و در سال ۲۰۲۵، به ۱۰۳,۷ میلیون بشکه در روز رشد خواهد کرد. قیمت نفت «برنت» در سال ۲۰۲۳، به‌طور متوسط ۸۲ دلار به ازای هر بشکه بوده است، بنابراین، در مقایسه با قیمت ۸۹ دلار در سال ۲۰۰۰ یا ۷۳ دلار از سال ۱۹۹۰، با در نظر گرفتن تورم، فاصله زیادی با میانگین قیمت داشته است. ظرفیت تولید مازاد «اوپک» بیش از ۴,۳ میلیون بشکه در روز در پایان سال ۲۰۲۳ بود که نسبت به ۲,۵ میلیون بشکه در روز در پایان سال ۲۰۲۲، افزایش داشت و این اطمینان را ایجاد می‌کند که این سازمان برای مقابله با عمده اختلالات عرضه، از ظرفیت تولید کافی برخوردار است. ذخایر نفت تجاری «سازمان همکاری و توسعه اقتصادی» در پایان نوامبر، به ۲۸۵۶ میلیون بشکه رسید که مطابق با میانگین فصلی ۱۰ ساله بوده و تضمین می‌کند که خیال بازار از بابت وجود ذخایر کافی، آسوده است. براساس گزارش «رویترز»، در حال حاضر معامله‌گران نفت پیش‌بینی می‌کنند که توازن میان تولید و مصرف، با توجه به ظرفیت تولید و ذخایر کافی برای جذب همه شوک‌ها به‌جز شدیدترین شوک‌ها در سال ۲۰۲۴، احتمالاً به راحتی حفظ می‌شود.

➤ **تشدید تنش‌ها در دریای سرخ و تغییر مسیر نفتکش‌ها:** رسانه‌های بین‌المللی بامداد جمعه

هفته گذشته، از حملات مشترک ایالات متحده و انگلیس علیه اهدافی در چند استان یمن خبر دادند. خبرگزاری «اسپوتنیک» به‌نقل از منابع محلی گزارش داد که پایگاه‌هایی در شهر الحدیده یمن هدف حملات هوایی قرار گرفتند. یک مقام پنتاگون به «پلتیکو» گفت: ایالات

متحده و انگلیس با حمایت استرالیا، هلند، کانادا، و بحرین، حملات مشترکی را علیه اهدافی در یمن انجام دادند. تشدید درگیری‌ها، نگرانی‌هایی را ایجاد کرده است که جنگ غزه ممکن است به درگیری گسترده‌تر در خاورمیانه تبدیل شود و عرضه نفت را مختل کند. قیمت نفت با افزایش تعداد نفتکش‌هایی که در پی حملات هوایی و دریایی ایالات متحده و انگلیس به یمن، مسیر خود را از دریای سرخ تغییر دادند، افزایش یافت. «مت استفانی» رئیس شرکت مشاوره سرمایه‌گذاری کاوانال هیل، اظهار کرد: «اگرچه فقدان حمل از طریق دریای سرخ، مشکلات حمل و نقل را برای بخشی از عرضه نفت ایجاد می‌کند، اما تأثیر آن بر بازارهای فیزیکی نفت تاکنون بسیار اندک بوده است.» وی افزود: «اگر درگیری به سوی عربستان سعودی گسترش پیدا کند، بازارهای نفت ممکن است واکنش شدیدتری نشان دهند.» شرکت‌های نفتکش «استنا بالک»، «هافنیا»، و «تارم» اعلام کردند که تصمیم گرفته‌اند تمام کشتی‌هایی را که به سمت دریای سرخ حرکت می‌کنند، متوقف کنند. با این حال، «اسامه ربیعی» رئیس اداره کانال سوئز، گفت که ترافیک در هر دو سمت کانال منظم است و این گزارش‌ها که دربانوردی به دلیل تحولات در دریای سرخ متوقف شده است، صحت ندارد. تغییر مسیر نفتکش‌ها به سمت دماغه امیدنیک، همچنین نرخ حمل را افزایش می‌دهد زیرا کشتی‌ها، مسیرهای طولانی‌تری را طی می‌کنند. دریای سرخ، یک مسیر مهم بین اروپا و آسیا است که حدود ۱۵ درصد از ترافیک کشتیرانی جهان را تشکیل می‌دهد. از سوی دیگر ناوگان جهانی کشتی‌های حامل ال.ان.جی. نیز در پی ادامه تنش‌های ژئوپلیتیکی، استفاده از دریای سرخ و کانال سوئز را متوقف کرده‌اند. داده‌های ردیابی کشتی که توسط «بلومبرگ» گردآوری شده است، نشان می‌دهد دو کشتی خالی تحت کنترل قطر، روز سه‌شنبه از ورودی شمالی کانال سوئز در دریای مدیترانه دور شده‌اند. یک کشتی قطری دیگر که به سمت این کانال حرکت می‌کرد، در سواحل مغرب مسیر خود را تغییر داد. این کشتی‌ها احتمالاً از طریق مسیر طولانی‌تر دور آفریقا، به سمت قطر در خلیج فارس خواهند رفت. قطر بزرگ‌ترین صادرکننده گاز طبیعی مایع شده از مسیر دریای سرخ و کانال سوئز است. سایر صادرکنندگان از جمله روسیه و ایالات متحده نیز استفاده از این آبراه را متوقف کرده‌اند و داده‌های رصد کشتی، در حال حاضر هیچ کشتی در حال حرکت به این منطقه را نشان نمی‌دهد.

➤ **سرمای شدید در ایالات متحده:** دمای زیر صفر در اکثر نقاط ایالات متحده، باعث یخ بستن چاه‌های گاز شده و تولید گاز طبیعی این کشور را به پایین‌ترین میزان در ۱۱ ماه گذشته رسانده است. از سوی دیگر، تقاضا برای برق در بعضی از ایالت‌ها به‌خصوص تگزاس، افزایش قابل ملاحظه‌ای پیدا کرده است. طوفان شدید زمستانی در ایالات متحده پالایشگاه شرکت «توتال» در پورت آرتور تگزاس با ظرفیت ۲۳۸ هزار بشکه در روز را تعطیل و فعالیت سایر پالایشگاه‌ها را مختل کرده است. پالایشگاه شرکت «توتال» در پورت آرتور با ظرفیت ۲۳۸ هزار بشکه در روز، به‌خاطر کاهش شدید دما در سواحل خلیج مکزیک دچار قطعی برق شده و در حال تعمیر است.

➤ **افزایش قابل توجه اجاره نفتکش‌ها:** انگیزه اقتصادی برای واردات نفت از منطقه ساحل خلیج مکزیک در ایالات متحده به آسیا در پی افزایش هزینه رزرو ابرنفتکش‌ها در این مسیر در بحبوحه افزایش رزرو این کشتی‌ها، از بین رفته است. با بسته شدن آربیتراژ^۱ محموله‌های نفت ایالات متحده، پالایشگاه‌های آسیایی ممکن است بخشی از اختلاف قیمت را با نفت مشابه خاورمیانه جبران کنند، زیرا عربستان سعودی که بزرگ‌ترین تولیدکننده این منطقه است، قیمت فروش گریدهای نفتی خود را در فوریه کاهش داده و انتظار می‌رود روند مذکور به نفت مناطق دیگر هم سرایت کند. افزایش تقاضا برای نفت خاورمیانه، ممکن است از قیمت نفت این منطقه حمایت کند. به گفته معامله‌گران و طبق داده‌های شرکت کارگزاری کشتی «سیمسون اسپنس اند یونگ»، هزینه اجاره یک نفتکش بزرگ از نوع VLCC^۲ که ظرفیت حمل ۲ میلیون بشکه نفت از ایالات متحده به آسیا را دارد، از حدود ۸ میلیون دلار در هفته گذشته، به حدود ۱۰ میلیون دلار افزایش یافته است. معامله‌گران اظهار کردند افزایش نرخ کرایه نفتکش‌ها، فاصله قیمت نفت «وست تگزاس اینترمدییت» از ایالات متحده را از حدود ۲ دلار در هفته گذشته، به بیش از ۴ دلار به ازای هر بشکه، در برابر قیمت‌های دبی براساس قیمت و کرایه حمل برای تحویل در آوریل، افزایش داده است. در نتیجه، قیمت نفت «وست تگزاس اینترمدییت» برای تحویل به آسیا، یک دلار به ازای هر بشکه گران‌تر از نفت موربان امارات متحده عربی شد که کیفیت مشابه نفت تگزاس را دارد.

^۱ آربیتراژ در علم اقتصاد و مالیه به معنای بهره گرفتن از تفاوت قیمت بین دو یا چند بازار برای کسب سود است.

^۲ Very Large Crude Carrier

➤ **رشد ضعیف اقتصادی چین:** اقتصاد چین در سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۳ نسبت به مدت مشابه سال پیش از آن، ۵,۲ درصد رشد کرد که ضعیف‌تر از پیش‌بینی تحلیلگران بود و این پیش‌بینی‌ها که تقاضای چین باعث رشد قوی‌تر تقاضای جهانی برای نفت در سال ۲۰۲۴ خواهد شد را زیر سؤال برد. «پریانکا ساچدوا» تحلیلگر ارشد بازار در شرکت فیلیپ نوا در این باره گفت: «نرخ رشد اقتصادی چین، به موانع موجود برای تقاضا برای نفت پایان نمی‌دهد و چشم‌انداز رشد اقتصادی چین برای سال‌های ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ همچنان تیره است. صنعت نفت قبلاً موافق این مفهوم بود که تقاضای چین برای نفت احتمالاً در سال ۲۰۲۴ به سطوح بی‌سابقه‌ای رشد خواهد کرد.»

➤ **تداوم رکورد شکنی تولید نفت خام ایالات متحده:** براساس پیش‌بینی «اداره اطلاعات انرژی» ایالات متحده، تولید نفت این کشور طی دو سال آینده رو به افزایش خواهد بود و در سال ۲۰۲۵ به رکورد ۱۳,۴ میلیون بشکه در روز می‌رسد. اما تخمین زده می‌شود روند رشد تولید به‌خاطر کاهش تعداد چاه‌های فعال آهسته شود. نهاد مذکور همچنین پیش‌بینی می‌کند رشد تولید نفت خام جهان در سال ۲۰۲۴ کند شده و به ۰,۶ میلیون بشکه در روز برسد که در نتیجه محدود شدن عرضه نفت «اوپک» خواهد بود. طبق گزارش این اداره، این رقم در سال ۲۰۲۵ برابر با ۱,۶ میلیون بشکه در روز خواهد بود. در این گزارش آمده است تولید گاز طبیعی ایالات متحده ۳۶,۴ میلیون مترمکعب در روز در سال ۲۰۲۵ رشد خواهد داشت، در حالیکه در سال ۲۰۲۳ برابر با ۱۱۲ میلیون مترمکعب در روز بود. پیش‌بینی می‌شود تولید زغال‌سنگ ایالات متحده بیش از ۹۰ میلیون تن کاهش یافته و به ۴۳۰ میلیون تن در سال ۲۰۲۵ برسد، یعنی کمترین رقم تولید زغال‌سنگ واشنگتن از اوایل ۱۹۶۰. «اداره اطلاعات انرژی» ایالات متحده پیش‌بینی می‌کند رشد تولید در سال ۲۰۲۵ از تقاضا فراتر رفته و قیمت نفت «برنت» تا ۷۹ دلار به ازای هر بشکه پایین بیاید. پیش‌بینی این اداره از قیمت نفت «برنت» در سال ۲۰۲۴ برابر با ۸۲ دلار به ازای هر بشکه است. همچنین پیش‌بینی می‌شود قیمت خرده‌فروشی بنزین در ایالات متحده در سال ۲۰۲۵ به‌طور متوسط ۳ دلار و ۲۰ سنت به ازای هر گالن خواهد بود. این رقم در سال ۲۰۲۳ برابر با ۳ دلار و ۵۰ سنت به ازای هر گالن بود.

پیامدهای منازعه اوکراین بر بازار جهانی انرژی

از زمان برآمدن «ولادیمیر پوتین» در سپهر سیاست روسیه بخش انرژی کانون توجه دولت‌های روسیه است. با گذشت زمان، روسیه دارای ۱۲ خط لوله بزرگ برای صادرات نفت و گاز گردید. ظرفیت خطوط لوله نفتی ۶,۴۶ میلیون بشکه در روز و خطوط لوله گازی ۴۰۸ میلیارد مترمکعب است. آمار نشان می‌دهد که روسیه قبل از بیماری کووید-۱۹ یعنی ۲۰۲۰ تنها از ۶۰ درصد ظرفیت صادرات خطوط لوله نفت و گاز خود بهره‌برداری می‌کرد. در این گزارش به دنبال آن هستیم که به معرفی مهم‌ترین پیامدهای منازعه اوکراین بر بازار جهانی انرژی بپردازیم.

- ۱- منازعه اوکراین ریشه در دیدگاه‌های مبتنی بر انرژی «ولادیمیر پوتین» دارد. عدم توجه به صادرات انرژی و کسب درآمد باعث افول وضعیت اقتصادی روسیه پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در دهه ۱۹۹۰ گردید. توجه به صنعت انرژی و بازپس‌گیری شرکت‌های بزرگ از دست‌ان یگارش‌ها باعث استحکام قدرت پوتین شد. عدم همکاری اوکراین در زمینه توسعه خطوط لوله روسی و عدم پرداخت بدهی‌های ناشی از مصرف بی‌اندازه گاز (متعهد شده به اروپا) توسط اوکراین باعث قطع جریان گاز طبیعی در چهار خط لوله به‌جامانده از دوره اتحاد شوروی و نهایتاً اشغال شبه جزیره کریمه در ۲۰۱۴ گردید.
- ۲- همکاری مشترک «ولادیمیر پوتین» و «آنگلا مرکل» باعث شد با تکمیل خط لوله «نورداستریم ۱» روسیه در عین دسترسی به منابع مالی ناشی از صادرات گاز، وابستگی صادرات انرژی خود به اوکراین را کاهش دهد. توافق پوتین و مرکل برای ساخت دومین شاخه از خط لوله «نورداستریم» با تأمین مالی توسط روس‌ها، با مخالفت واشنگتن و تحریم شرکت‌های سازنده روبرو شد. خط لوله «نورداستریم ۲» زمانی تکمیل شد که دولت مرکل به انتهای خط رسیده و دولت جدید آلمان از اجرای توافقات با روسیه سرباز زد و این خط لوله ۱۱ میلیارد دلاری بر روی دست روسیه بدون فعالیت باقی ماند. متصور است این اتفاق یکی از دلایل تصمیم «ولادیمیر پوتین» برای حمله به اوکراین باشد.
- ۳- منازعه اوکراین مصرف‌کنندگان حامل‌های انرژی را به سمت اکتشاف فناوری‌های جدید و توسعه بیشتر انرژی‌های تجدیدپذیر کشانده است. روش‌های جدید در زمینه دسترسی به

حامل‌های انرژی مانند چگونگی تولید هیدروژن و یا استفاده از پیل سوختی از جمله فناوری‌های جدید است. همچنین، هزینه تولید نیروگاه‌های خورشیدی و بادی همچنان در حال افول است. آخرین گزارش مؤسسه «لازارد» نشان می‌دهد که تولید یک کیلووات ساعت برق از انرژی‌های پاک با تولید همان مقدار در بخش نیروگاه‌های فسیلی با سیکل حرارتی برابری می‌نماید. تغییر در ترکیب منابع انرژی از جمله آثار مهم جنگ روسیه و اوکراین بر سیستم انرژی جهانی است. همچنین، انگیزه بیشتری برای بهبود کارایی انرژی به وجود آمده و از سوی دیگر نیاز به متنوع‌سازی سبد انرژی را با چالش مواجه می‌کند.

۴- تأثیر دیگر جنگ روسیه و اوکراین آن بود که مصرف انرژی‌های فسیلی مانند گاز طبیعی و زغال‌سنگ حداقل تا ۲۰۲۵ بیشتر می‌شود. با حمله روسیه، کشورهای اروپایی چاره‌ای جز این ندیدند که نیروگاه‌های زغال‌سنگی را مجدداً احیاء کنند. از طرف دیگر، مجبور شدند تا اعلام نمایند که گاز طبیعی یک حامل انرژی پاک است. در حالیکه در سال ۲۰۱۷ به شدت سرمایه‌گذاری در گاز طبیعی را ممنوع اعلام کرده بودند. همچنین افزایش تمرکز بر امنیت انرژی ناشی از نگرانی‌ها در مورد کمبود انرژی و آسیب‌پذیری در برابر رویدادهای ژئوپلیتیک باعث شد که کشورها و مناطق مختلف در جهان تلاش کنند تا وابستگی خود را به انرژی وارداتی کاهش دهند و در عوض انرژی تولیدی خود را بیشتر مصرف کنند. انتظار می‌رود این روند ادامه یابد. اولویت‌دهی به انرژی تولید شده در داخل هر کشور که ناشی از افزایش نگرانی‌های امنیت انرژی است، واردات نفت و گاز طبیعی را کاهش می‌دهد. این تأثیر به‌ویژه در چین و هند که در حال حاضر بین ۷۵ تا ۸۵ درصد نفت خام مورد استفاده و بین ۴۰ تا ۵۵ درصد گاز طبیعی خود را وارد می‌کنند، مشهود خواهد بود.

۵- افزایش قیمت مواد غذایی و انرژی به کاهش شدید رشد اقتصادی جهانی کمک کرده است. تأثیر مستقیم اقتصادی این شوک قیمتی قرار است تا چند سال آینده با جهان همراه باشد. علاوه بر این، جنگ سرعت پیشرفت تجارت جهانی را کاهش می‌دهد؛ زیرا کشورها و مناطق مختلف جهان تمرکز خود را بر اقتصاد داخلی معطوف می‌کنند و خطر قرار گرفتن در معرض شوک‌های بین‌المللی را کاهش می‌دهند. این کندی سرعت جهانی شدن منجر به کاهش اندک رشد متوسط اقتصادی در ۳۰ سال آینده می‌شود.

۶- آینده منابع انرژی روسیه نامشخص است. سناریوهای گوناگون چشم‌انداز سازمان‌های تخصصی انرژی، کاهش مداوم صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه را پیش‌بینی می‌کنند. در کوتاه‌مدت، این مورد نشان‌دهنده تأثیر تحریم‌های داوطلبانه و اجباری بر صادرات انرژی روسیه است. علاوه بر این، فرض شده است که تحریم‌هایی که بر دسترسی روسیه به سرمایه‌گذاری‌ها و فناوری‌های خارجی تأثیر می‌گذارند، به تدریج کاهش می‌یابند. از سوی دیگر، با توجه به وابستگی «اتحادیه اروپا» به واردات گاز طبیعی از روسیه تا پیش از حمله نظامی روسیه به اوکراین و وابستگی شدید آن به واردات نفت و گاز از سایر کشورها، تأثیر افزایش نگرانی‌های امنیت انرژی در اروپای متحد نیز مشهود خواهد بود.

۷- «اتحادیه اروپا»، چین، و هند روی هم سهمی حدود ۴۵ درصد از واردات جهانی نفت و حدود ۵۰ درصد از واردات گاز طبیعی را در سال ۲۰۲۱ به خود اختصاص دادند. در هر سه منطقه، افزایش نگرانی‌های ناشی از امنیت انرژی منجر به کاهش دائمی سهم نفت و گاز وارداتی در انرژی اولیه می‌شود. در سال ۲۰۳۵، مجموع واردات نفت و گاز طبیعی مناطق مذکور بیش از ۱۰ درصد کمتر از ۲۰۲۲ است. دامنه محدود افزایش تولید داخلی نفت و گاز طبیعی در این کشورها و مناطق به این معنی است که کاهش سهم نفت و گاز وارداتی در انرژی اولیه با مصرف بیشتر انرژی‌های تجدیدپذیر بومی جبران می‌شود.